

Protocol vrijheidsbeperking thuiszitters

Inleiding

Stichting de Mini-maatschappij Gewoon Anders zal alles doen wat nodig is om thuiszitters een veilige omgeving te bieden. Dit vraagt van ons dat we een actief veiligheidsbeleid voeren dat doeltreffend is. Het is van belang dat een (en thuiszitters) al bij het eerste gesprek met ons (aanmelding van de thuiszitter) geïnformeerd worden over de geldende afspraken rondom het waarborgen van de veiligheid van de thuiszitter en/of diens omgeving. Dat zij weten welk gedrag van thuiszitters wel en niet wordt getolereerd. En welke afspraken er gelden voor het handelen van de professionals uit de zorg, welzijn en onderwijs om veiligheid te waarborgen. Ook wordt de betrokken persoon of instantie (en thuiszitter), indien nodig, bevraagd op mogelijke signalen van onveilig gedrag bij de thuiszitter.

Het is in bepaalde situaties noodzakelijk om te handelen. Daarvoor moet de stichting de voorwaarden, regels en afspraken vastleggen in een protocol. Het is belangrijk te realiseren dat er vooraf geen kant en klaar advies of plan kan worden opgesteld over hoe te handelen in *alle* situaties. Iedere situatie is anders, ieder kind is anders en iedere keer maakt een professional op basis van opgedane kennis en ervaring een professionele afweging hoe te handelen in deze specifieke situatie. Het is essentieel om daarover met elkaar in gesprek te gaan en te blijven: evalueren van situaties, elkaar feedback geven op elkaars handelen, benoemen van de afwegingen die je hebt gemaakt als professional. En van de nieuwe ervaringen leren in de praktijk.

Melding en verantwoording

Als zich een situatie heeft voorgedaan waarin de veiligheid van de thuiszitter en/of diens omgeving in het geding was en de professionals hebben gehandeld door middel van het opleggen van een passende maatregel, dient dit achteraf gemeld en verantwoord te worden. Ook is het van belang dat de stichting eenduidig en zo objectief mogelijk vastlegt welke situatie zich heeft voorgedaan en op welke wijze door welke professional is gehandeld. Het is immers mogelijk dat derden na afloop van dit incident nazorg moeten uitvoeren of een betrokkene een klacht indient. Daarnaast is een heldere weergave van de situatie en de wijze waarop is gehandeld, een belangrijk uitgangspunt voor een evaluatie.

Evaluatie

Als een professional in de praktijk fysiek- en/of vrijheidsbeperkend heeft gehandeld, moet deze praktijksituatie altijd met betrokkenen worden geëvalueerd. Doordat een professional verantwoording aflegt over de uitgevoerde handeling of maatregel, feedback krijgt op het handelen en hierover in gesprek gaat, leren alle betrokkenen van de situatie. Wat was de aanleiding voor de

agressie? Wie heeft op welke wijze gehandeld? Welke maatregel(en) zijn genomen? Wie was er betrokken bij de situatie? Was de maatregel passend en proportioneel? Heeft de maatregel het gewenste effect gehad? Hoe hebben de thuiszitters, betrokken persoon/instantie en professionals de situatie ervaren? Het doorlopen van deze leercyclus is essentieel voor de individuele professional, maar eveneens voor het team en de stichting als geheel. Van een evaluatie kan veel geleerd worden: wat ging er goed, wat moet beter en wat kan beter? De leerervaringen van evaluaties moeten niet alleen per incident, maar ook breder door de stichting worden gebruikt om te leren. Door jaarlijks een overkoepelende evaluatie voor de stichting en het bestuur te houden, kan de vraag worden beantwoord of er wijzigingen moeten worden aangebracht in de afspraken in het protocol.